ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΝ

ΚΙΓΚΣΤΟΝ (Ἰαμαϊκῆς).—Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἀναμένεται μία ἀποστολὴ ἰσραηλινῶν ἐμπειρογνωμόνων διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐρεύνας εἰς διαφόρους τομεῖς τῆς δραστηριότητος κατόπιν αἰτήσεως τῆς ἰαμαϊκῆς κυβερνήσεως.

*

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Ὁ γιγαντιαῖος γερανὸς βάρους 36 τόννων χρησιμοποιούμενος διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ νέου κτιρίου τῆς Κνέσσετ ἀνετράπη ὑπὸ τοῦ βιαίου ἀνέμου τὴν προπαρελθοῦσαν Τετάρτην χωρὶς νὰ προκληθοῦν δυστυχήματα ἀλλὰ ζημίαι 60.000 περίπου λιρῶν.

*

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—40 ὁμάδες ἐνεγράφησαν ἕως τώρα διὰ τὴν πορείαν 4 ἡμερῶν ἡ ὁποία θὰ λάβῃ χώραν τὸν Μάρτιον. Μεταξὺ ἐκείνων ποῦ θὰ λάβουν μέρος ἀτομικῶς εἶναι καὶ ὁ Μορδοχάϊ Γκόρεν ἡλικίας 96 ἐτῶν.

*

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. — Θὰ ἱδρυθῇ ἐνταῦθα ἀπὸ εἰδικὸν ἰταλὸν ἕνα ἐργοστάσιον φακῶν ἐξ ὑάλου τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιήσῃ 150 ὑπαλλήλους.

*

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ.—Εἰς τὴν διεθνῆ Ἔκθεσιν τῆς Μελβούρνης ἥτις θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῶν μέσων Μαρτίου συμμετέχουν 34 ἰσραηλινοὶ ἐκθέται εἰς ἴδιον περίπτερον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀριὲ Γκίλ.

*

ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ.—Μία ὁμὰς ἀντιπροσώπων ταξιδιωτικῶν πρακτορείων τῆς Ἀργεντινῆς, προσκληθέντων ὑπὸ τῆς ἰσραηλινῆς κυβερνήσεως διὰ μίαν ἐπίσκεψιν 6 ἡμερῶν εἰς τὸ Ἰσραὴλ ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸ Μπουένος Ἄϊρες διὰ τὸ Ἰσραὴλ μέσῳ Παρισίων.

*

ΓΕΝΕΥΗ.—Οἱ ἡγέται τῆς Τζόϊντ καὶ τοῦ «Ἡνοποιημένου Ἑβραϊκοῦ Κεφαλαίου» ἀπεφάσισαν ὅπως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος δαπανηθοῦν 5 ἑκατομ. δολλάρια διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην Ἑβραίων τῆς Γαλλίας.

*

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος περιλαμβάνει ἐφέτος 1.401.362 ὀνόματα ἤτοι 93.712 ἐπὶ πλέον τοῦ προηγουμένου ἔτους.

*

ΑΧΔΟΔ.—Ἕνας ἐργάτης ἡλικίας 55 ἐτῶν ἔπεσε ἀπὸ τὸν τέταρτον ὄροφον ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς εἰς τὸν ὁποῖον εἰργάζετο καὶ ἐφονεύθη.

*

ΧΑΪΦΑ.—Ἡ ἔκθεσις τῶν ἔργων τοῦ Βὰν Κόγκ ἥτις ἔκλεισε τὰς θύρας της εἰς Τὲλ Ἀβὶβ, ἤνοιξε ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὸ Μουσεῖον Συγχρόνου Τέχνης.

*

ΡΕΧΟΒΟΤ.—Ἡ Καθηγήτρια Χαννὰ Βάϊσμαν τοῦ ὁμωνύμου Ἰνστιτούτου τῆς Ρεχοβότ, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν.

*

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Ὁ κ. Ἰσσὲλ Ρογκοζὶν ἐδώρησε ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον λιρῶν εἰς διάφορα ἱδρύματα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 76ης ἐπετείου τῶν γενεθλίων του.

*

ΑΥΔΑ.—Ὁ κ. Ἀντρὲ Ρεζάμπα ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Δημοκρατίας τοῦ Μαλγκὰς ἔφθασε ἐνταῦθα διὰ ἑβδομαδιαίαν ἐπίσκεψιν ὡς φιλοξενούμενος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

*

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Τὸ 1962 ἐφονεύθησαν 249 πρόσωπα εἰς δυστυχήματα τῶν τροχῶν ἐκ τῶν ὁποίων 47 παιδιά. Κατὰ τοὺς δύο πρώτους μῆνας τοῦ 1963 ἐφονεύθησαν 31 πρόσωπα εἰς δυστυχήματα κυκλοφορίας.

*

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.—Ὀκτακόσιοι θεαταὶ παρευρέθησαν εἰς τὴν πρώτην παράστασιν τοῦ «Τουβιὰ γαλακτοπώλου» τοῦ Σαλὼμ Ἀλεχὲμ δοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νέου θεάτρου Γίντις τῆς Μόσχας, συμφώνως πρὸς δημοσίευσιν τῶν «Τάϊμς Νέας Ὑόρκης».

*

ΚΟΥΙΤΟ.—Τὸ Ἰσραὴλ καὶ ὁ Ἰσημερινὸς ὑπέγραψαν εἰς Κουίτο σύμφωνον τεχνικῆς συνεργασίας συμφώνως πρὸς τὸ ὁποῖον τὸ Ἰσραὴλ θὰ δώσῃ τὴν βοήθειάν του διὰ τὴν ἐφαρμογὴν διαφόρων σχεδίων ἀρδεύσεως, καὶ φυτεύσεως ἐσπεριδοειδῶν καὶ βάμβακος.

*

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Ὁ Χαΐμ Καπὸν 65 ἐτῶν ἀπεβίωσε αἰφνιδίως τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τετάρτης εἰς τὴν Λέσχην Καδίμα τῆς ὁδοῦ Ναχαλὰτ Μπενιαμίν. Μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ διεπιστώθη ὅτι ἔπασχε ἀπὸ καρδιακὸν νόσημα.

*

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Ὁ ἐπιφανὴς βιολονίστας Ἰεουδὶ Μενουχὶν ἔφθασε ἐνταῦθα συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν σύζυγόν του διὰ μίαν σειρὰν ρεσιτάλ.

Η ΚΝΕΣΣΕΤ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ο κ. ΜΠΕΝ ΓΚΟΥΡΙΟΝ ΕΞΗΓΕΙ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ (Ἀεροπορικὴ ἀνταπόκρισις). Τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τοῦ δεκαπενθημέρου ἀφορᾶ ἐσωτερικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ ἀποτελεῖ ἕνα θέμα σοβαρᾶς διαμάχης τῆς κυβερνήσεως μὲ τὰ κόμματα Χερούτ, Μαπάμ, Ἀχδούτ Ἀαβοδᾶ καὶ κομμουνιστῶν. Πρόκειται περὶ τοῦ θέματος τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ὅστις διὰ λόγους ἀσφαλείας ἰσχύει ἀκόμη ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς περιοχὰς αἱ ὁποῖαι κατοικοῦνται ἀπὸ ἄραβας.

Τὰ ἀνωτέρω κόμματα ὑπέβαλον πρὸ ἑβδομάδων σχετικὰς ἐπερωτήσεις εἰς τὴν Κνέσσετ αἵτινες συνεζητήθησαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21ης Φεβρουαρίου

Αἱ ἐπερωτήσεις

Οὕτω ἐκ μέρους τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὁ Ἄραψ βουλευτὴς κ. Τεουφὶκ Τουμπὶ ὑπεστήριξε εἰς τὴν ἐπερώτησίν του ὅτι ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἐνδιαφέρει ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐξήτησε τὴν πλήρη κατάργησιν καὶ ἔκαμε ἔκκλησιν εἰς ὅλους τοὺς ἄραβας βουλευτὰς μὲ τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξε ζωηροὺς λόγους, παροτρύνων συνάμα τὸν πρόεδρον Καντὶς Λοὺζ νὰ κτυπήσῃ τὴν σφῦραν του τόσον δυνατὰ ὥστε νὰ τὴν σπάσῃ.

Ἐκ μέρους τοῦ κόμματος τῆς ἄκρας δεξιᾶς (Χερούτ) ὡμίλησε ὁ κ. Μεναχὲμ Μπεγκὶν ὅστις ἔκαμε ἔκκλησιν εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν πολιτικήν της ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κληρονομίαν τῶν Ἄγγλων καὶ ἐζήτησε νὰ συνταχθοῦν νέοι νόμοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἦσαν καὶ καλλίτεροι καὶ ἰσραηλινοί. «Πρέπει νὰ καταργηθοῦν αὐταὶ αἱ διατάξεις χάρις εἰς τὰς ὁποίας ὁ στρατιωτικὸς νόμος διαθέτει μίαν νόμιμον ὕπαρξιν καὶ αὐτὴν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου. Ἀλλὰ ἡ Κνέσσετ ὀφείλει νὰ ψηφίσῃ νόμον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων μας ὅπως ταῦτα διεμορφώθησαν διὰ τῶν συμφώνων ἀνακωχῆς.»

Ἀνάλογον περιεχόμενον ἔχουν καὶ αἱ ἄλλαι ἐπερωτήσεις.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΝ ΓΚΟΥΡΙΟΝ

Ἡ συζήτησις ἤνοιξε ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δαβὶδ Μπὲν Γκουριὸν ὅστις ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Κνέσσετ νὰ ἀπορρίψῃ τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις διὰ τὴν ἄρσιν τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. «Ἡ ἀσφάλεια διατρέχει ἕνα κίνδυνον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας καὶ πρέπει νὰ τῆς παραχωρήσωμεν τὴν ἰδίαν προσοχὴν καὶ νὰ τὸν θεωρήσωμεν μὲ τὴν ἰδίαν σοβαρότητα ὅπως τὸν ἐξωτερικὸν κίνδυνον καὶ εἶναι δυνατὸν ἀκόμη ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως χρόνου ἡ σοβαρότης τοῦ ἐσωτερικοῦ κινδύνου νὰ προηγῆται ἀπὸ τὸν ἐξωτερικόν» εἶπεν ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν.

Ἡ ὀργανωθεῖσα συζήτησις τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον

Ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν ἐπενθύμισε τὴν ὀργανωθεῖσαν συζήτησιν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ἀπὸ τὰ κόμματα Μαπὰμ καὶ Φιλελευθέρων διὰ νὰ εὕρουν νέας ὁδοὺς διὰ μίαν ἰσραηλινοαραβικὴν εἰρήνην καὶ εἶπεν ὅτι οἱ ὀργανωταὶ δὲν ἔκριναν ἀκόμη χρήσιμον νὰ καλέσουν καὶ οὔτε ἕνα ἀντιπρόσωπον μιᾶς γειτονικῆς χώρας οἱονδήποτε ἀπὸ τὴν Τύνιδα ἢ ἀπὸ τὴν Λιβύην ἐνῷ εἶχον προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν. Τὸ Ἰσραήλ, εἶπεν ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν, ἔχει ἐξαιρέτους σχέσεις μὲ δύο μουσουλμανικὰς χώρας: τὸ Ἰρὰν καὶ τὴν Τουρκίαν. Ἀλλὰ οἱ ὀργανωταὶ τῆς συζητήσεως αὐτῆς δὲν προσεκάλεσαν κανένα ἀντιπρόσωπον ἀπὸ τὰς χώρας αὐτάς.

«Τὸ Μαπὰμ καὶ οἱ Φιλελεύθεροι ἠρώτησεν ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν, δὲν ἠδυνήθησαν λοιπὸν νὰ εὕρουν ἕνα μόνον μεταξὺ τῶν 90 ἑκατομμυρίων κατοίκων τῶν ἀραβικῶν χωρῶν ὁ ὁποῖος θὰ ὡμίλει ὑπὲρ τῆς εἰρήνης; Ἐν τούτοις ὑπάρχουν κομμουνισταὶ εἰς τὰς χώρας αὐτὰς καὶ ὑπῆρχον ἀκόμη εἰς τὸ Ἰρὰκ τοῦ Κασσέμ... Ὑπάρχουν ἐπίσης εἰς τὴν Συρίαν καὶ ἕνας ἐξ αὐτῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν πρᾶγμα ποῦ σημαίνει ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ τὸν κάμουν νὰ ἔλθῃ. Μήπως αὐτοὶ οἱ κύριοι δὲν συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ «Παγκοσμίου Κινήματος Εἰρήνης;»

«Καὶ ἔπειτα, ὑπάρχουν ἐπίσης σοσιαλισταὶ εἰς τὰς ἀραβικὰς χώρας: ὁ Νάσσερ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ Σαλλὰλ εἰς τὴν Ὑεμένην... Διατί οἱ ὀργανωταὶ τῆς συζητήσεως αὐτῆς δὲν ἀπηυθύνθησαν εἰς τοὺς σοσιαλιστὰς αὐτούς; Ὁ Μπέρτραντ Ρούσσελ ἀπέστειλε μήνυμα εὐχῶν εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτήν· ἀλλὰ διατί λοιπὸν δὲν εὑρέθη ἕνας μόνον διανοούμενος Ἄραψ διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἕνα τοιοῦτον μήνυμα; Ἐδῶ ἀκόμη οἱ ὀργανωταὶ εὗρον ἕνα ἄραβα δικηγόρον διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν συζήτησιν ἀλλὰ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐξωθοῦν περισσότερον τοὺς ἄραβας ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ αἱ διαλέξεις του ἐκπέμπονται ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς τοῦ Καΐρου καὶ τοῦ Ἀμμάν.»

Οἱ κίνδυνοι ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ

«Ὁ Νάσσερ διαθέτει ἕνα μεγάλον ἀριθμὸν ὀπαδῶν εἰς τὸ Ἰσραὴλ καὶ ἀποτελοῦν μίαν ἀπειλὴν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ ἐξ ἄλλου μᾶς βαρύνει ἡ εὐθύνη τῆς ἐπαγρυπνήσεως διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἀράβων οἱ ὁποῖοι ἀπεδέχθησαν τὸ γεγονὸς τῆς ὑπάρξεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἶπεν ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν, ὅστις προσέθεσεν ὅτι εἶναι ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν δύναμιν ποὺ ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου.»

Συνεχίζων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸ Ἰσραὴλ δύο ἀραβικαὶ ὀργανώσεις ἡ «Ἀλ Ἀξαμπὰ» κομμουνιστική, καὶ ἡ «Ἐλ Ἀρὸ» ἐθνικιστικὴ αἱ ὁποῖαι διανέμουν στασιαστικὰ φυλλάδια ἐναντίον τῆς χώρας. Οἱ κομμουνισταὶ δὲν διστάζουν νὰ διανέμουν τὸ ἀντιϊσραηλινὸν προπαγανδιστικὸν ὑλικόν των καὶ εἰς τὰ διδακτικὰ ἱδρύματα στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἀσφαλῶς, ὑπεγράμμισε ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν, εἶναι εἰς τὸν στρατὸν ποὺ ἐπιπίπτει ἡ εὐθύνη τῆς ἐπαγρυπνήσεως διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ ὁ στρατιωτικὸς νόμος δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἕνα ὄργανον διὰ νὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐπαγρυπνήσῃ διὰ τὴν ἐσωτερικήν μας ἀσφάλειαν.» Ὁ στρατιωτικὸς νόμος, εἶπεν ἐπίσης ὁ κ. πρωθυπουργὸς προσπαθεῖ νὰ ματαιώσῃ τὰ τεχνάσματα τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς χώρας, νὰ κάμῃ νὰ ἀποτύχῃ ἡ ἐργασία... τῆς ὑπονομεύσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιδίδονται οἱ τρομοκράται.

Ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν ἐπενθύμισεν ὡς παράδειγμα τὰ κομμουνιστικὰ ᾄσματα τὰ ὁποῖα διδάσκουν εἰς τοὺς νεαροὺς μαθητὰς ἄραβας καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται: «Ὁ ἥρως μας εἶσαι σὺ Γκαμὰλ (Νάσσερ) καὶ θὰ ἐξεγερθῶμεν σὰν ἕνας μόνος ἄνθρωπος διὰ νὰ πᾶμε εἰς συνάντησίν σου.» Ἄραβες μαθηταὶ ἔγραψαν ἐκθέσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀνέφεραν ὅτι θὰ ἤθελαν νὰ πετάξουν ἐπὶ ἀεροπλάνων τύπου «Μυστήριον» διὰ νὰ βομβαρδίσουν τὸ Ἰσραήλ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπεγράμμισε ἀκολούθως ὅτι καμμία χώρα εἰς τὸν κόσμον δὲν ἀπειλεῖται ἀπὸ «ὁλοκληρωτικὴν καταστροφήν» ὅπως τὸ Ἰσραὴλ ἐκ μέρους τῶν γειτόνων του καὶ ἐν τούτοις κανεὶς σοφὸς Ἄραψ δὲν ἤγειρε ποτὲ τὴν φωνήν του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῶν βλέψεων αὐτῶν τῶν ἀραβικῶν χωρῶν. «Ἀναγνωρίζω τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἀλλὰ θέλω ὅπως ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ζῇ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὸ αὐτὸ μέτρον ὅπως τὰ ἄλλα ἔθνη» κατέληξεν ὁ κ. πρωθυπουργός.

Ἡ ψηφοφορία

Ἐκτὸς τῆς ζωηρότητος ἐκφράσεως τῶν ἀπόψεων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀράβων βουλευτῶν, ἡ συζήτησις διεξήχθη εἰς ἤρεμον ἀτμοσφαῖραν.

Ἐπηκολούθησε ψηφοφορία. Ἐκ τῶν 120 βουλευτῶν, παρευρίσκοντο 118. Οἱ δύο ἄλλοι κ. κ. Ἀμπὰ Ἔβεν καὶ Μπίμπι ἀπουσίαζον εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἄνευ προηγουμένου εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ χρονικά. Κατεψήφισαν τὰς προτάσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως 57 βουλευταὶ καὶ ὑπερεψήφισαν 56. Πέντε ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας. Ἐκτὸς τῆς Κνέσσετ μέγα πλῆθος ἀνέμενε μὲ ἀνυπομονησίαν νὰ μάθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι εἶχε τεθῆ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ τυχὸν καταψήφισις της θὰ ἐδημιούργει κυβερνητικὴν κρίσιν.

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΠΕΣΑΧ

ΧΑΪΦΑ.—Ἡ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρεία ΖΙΜ ὀργανώνει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πέσαχ κρουαζιέραν μὲ τὸ πολυτελὲς ὑπερωκεάνειον «Θεόδωρος Ἕρτσλ».

Οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ Χάϊφαν τὴν 8ην Ἀπριλίου κατευθείαν διὰ Κέρκυραν ὅπου θὰ φθάσουν τὴν 10ην ἰδίου μηνὸς καὶ ὥραν 1 μ. μ. Ἐπιμελείᾳ τοῦ Πρακτορείου τῆς ΖΙΜ τοῦ Πειραιῶς, διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Πελεχὴ Χαρλαύτη, καταρτίσθη ἕνα πλῆρες πρόγραμμα ξεναγήσεως καὶ ἀναψυχῆς εἰς Κέρκυραν.

Οὕτω οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐπιβιβασθοῦν περὶ ὥραν 2 μ. μ. ποῦλμαν μὲ ξεναγοὺς οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν τὴν γαλλικήν, ἀγγλικὴν καὶ γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Ἀχίλλειον. Ἐκεῖθεν θὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν παραλιακὴν ὁδὸν καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ κανόνι ὅπου θὰ τοὺς προσφερθοῦν ἀναψυκτικὰ καὶ θὰ παρακολουθήσουν λαϊκοὺς κερκυραϊκοὺς χοροὺς μέχρι τῆς 4.45 μ. μ. Ἀκολούθως θὰ ἐπιβιβασθοῦν τοῦ ἀτμοπλοίου τὸ ὁποῖον θὰ ἀποπλεύσῃ τὴν 7 μ.μ. διὰ Ντουμπρόβνικ ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν ἐπομένην καὶ διὰ Βενετίαν ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν 12ην Ἀπριλίου. Ἐκεῖθεν θὰ πλεύσῃ πρὸς Κωνσταντινούπολιν ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν 16 Ἀπριλίου καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Χάϊφαν τὴν 18ην Ἀπριλίου.

Σημειωτέον ὅτι δύο ἄλλαι κρουαζιέραι θὰ γίνουν εἰς τὰ ἑλληνικὰ παράλια μὲ ἀτμόπλοια τῆς ΖΙΜ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χριστιανικοῦ Πάσχα.

Ἡ μία μὲ τὸ ὑπερωκεάνειον «Ἰερουσαλὴμ» τὴν 14ην Ἀπριλίου τὸ ὁποῖον θὰ μεταφέρῃ ἐπὶ διήμερον 400 ἄγγλους περιηγητὰς ἐκ Μασσαλίας.

Ἡ δευτέρα ἐπίσης ἐκ Μασσαλίας μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Μολέντετ» ναυλωμένον, θὰ μεταφέρῃ εὐρωπαίους περιηγητὰς καὶ θὰ κάμῃ τὸν περίπλουν τῶν ἑλληνικῶν νήσων Ἰθάκης, Ἡρακλείου, Λήμνου, Δήλου, Μυκόνου καὶ θὰ προσεγγίσῃ καὶ εἰς Κατάκωλον, Ἐπίδαυρον καὶ Πειραιᾶ.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΝΚΡΟΥΜΑ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.—Ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναφέρει ὅτι ἐξουσιοδοτημένοι κύκλοι τῆς Ἄκκρας κατέστησαν γνωστὸν εἰς τὴν ἰσραηλινὴν πρεσβείαν τῆς Γκάνα ὅτι ὁ πρόεδρος Νκρούμα δηλώνων ὅτι «πρέπει νὰ ἀφεθῇ τὸ Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὁρισθέντα ὑπὸ τοῦ Ο.Η.Ε. ὅρια», ἀνεφέρετο εἰς τὰ ἰσραηλινὰ σύνορα ποὺ ὡρίσθησαν ὑπὸ τῶν συμφώνων ἀνακωχῆς τοῦ 1949 καὶ τὰ ὁποῖα ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ τὸν Ο.Η.Ε. καὶ ὄχι ἐκεῖνα τοῦ σχεδίου τῆς διανομῆς τοῦ 1947.

Ἐν τούτοις ἡ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Κα Γκόλδα Μεὶρ ἐδήλωσε ἐπὶ τοῦ θέματος εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι «δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, οὔτε ἡ τελευταία, ποὺ μᾶς προτείνουν λύσεις τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν· τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν τελευταίαν πρότασιν τοῦ Δρ Νκρούμα.»

Ἡ Κα Γκόλδα Μεὶρ προσέθεσεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνευθοῦν αἱ λέξεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Γκάνα ὡς μὴ φιλικαὶ διὰ τὸ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ «ἐκεῖνο ποὺ εἶναι καλὸν διὰ τὸ Ἰσραήλ, μόνον τὸ Ἰσραὴλ δύναται νὰ τὸ γνωρίζῃ καὶ κανεὶς φίλος δὲν δύναται νὰ τὸ πράξῃ δι' ἡμᾶς», κατέληξεν ἡ Κα Μεΐρ.

"ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΙΤΡΑΠΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ,,

ΤΙΒΕΡΙΑΣ.—Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Γιγκὰλ Ἀλλὸν ἐδήλωσεν εἰς μίαν συγκέντρωσιν λαβοῦσαν χώραν ἐνταῦθα ὅτι «εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ γειτονικὰ ἐδάφη, τὸ Ἰσραὴλ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ καμμίαν μεταβολὴν στρατηγικῆς φύσεως εἰς τὸ σημερινὸν καθεστώς».

Εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει ἕνας ἄμεσος κίνδυνος πολέμου ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, τὸ Ἰρὰκ καὶ ἡ Αἴγυπτος θὰ ἐνδιεφέροντο νὰ κάμουν δοκιμὴν διὰ νὰ ἐπιτύχουν μεταβολὰς στρατηγικῆς φύσεως εἰς τὰ σύνορά μας. Πρὸ παντὸς ὁ συνταγματάρχης Νάσσερ, ὑπεγράμμισεν ὁ κ. Ἀλλόν, θεωρεῖ τὸ Ἰσραὴλ ὡς τὸ κύριον ἐμπόδιον εἰς τὰ ἐπεκτατικά του σχέδια καὶ θὰ ἤθελε νὰ τὸ ἐξαλείψῃ. Ἐξ ἄλλου, προσέθεσε ὁ κ. Ἀλλόν, ὁ Νάσσερ ἔδωκε δείγματα ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσβάλῃ εἰς ἄλλο κράτος — τὴν Ὑεμένην — χωρὶς νὰ διατρέχῃ κίνδυνον. Ἀντιθέτως, ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβασις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τῆς Ὑεμένης ὄχι μόνον δὲν ἀπετέλεσε ἀντικείμενον καμμίας μομφῆς ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων ἀλλὰ ἀπεναντίας ἐβιάσθησαν ἀκόμη νὰ ἀναγνωρίσουν αὐτοὶ τὸ νέον καθεστὼς τῆς Ὑεμένης.

«Ἀτομικὴ ἐνέργεια—ναὶ
Ἀτομικὰ ὅπλα — ὄχι»

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΝ ΓΚΟΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ.—Ὁ κ. Δαυΐδ Μπὲν Γκουριὸν ἐδήλωσεν εἰς μίαν συνέντευξίν του δημοσιευθεῖσαν εἰς βρεταννικὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐπιθεώρησιν ὅτι «τὸ Ἰσραὴλ δύναται νὰ ἀποβῇ μία ἀτομικὴ δύναμις ἐντὸς ὀκτὼ ἢ δέκα ἐτῶν.»

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βρεταννοῦ ἀνταποκριτοῦ ἐὰν τὸ Ἰσραὴλ ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν, ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν ἀπήντησε: «ἐνέργεια ἀτομικὴ ναὶ—ὅπλα ἀτομικὰ ὄχι.»

Ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν προσέθεσε ὅτι τὰ σημερινὰ σύνορα τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀπορροφήσουν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὴν χώραν. «Δὲν κατοικοῦμεν ἕως τώρα παρὰ τὸ 30 ο)ο τῆς χώρας καὶ ἠμποροῦμεν νὰ ἐγκαταστήσωμεν εἰς αὐτὴν ἀκόμη ἐξ ἑκατομμύρια Ἑβραίους», εἶπεν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι τὸ Ἰσραὴλ εἶναι ἀποφασισμένον νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ σημερινὸν σχέδιόν του διὰ τὴν κατεύθυνσιν πρὸς τὸ Νέγκεβ τοῦ μέρους τῶν ὑδάτων τοῦ Ἰορδάνου τὰ ὁποῖα τοῦ παρεχωρήθησαν. Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀπειλῆς πολέμου ἐκ μέρους τῆς Ἰορδανίας, ἥτις ἀντιτίθεται εἰς τὸ ἰσραηλινὸν σχέδιον, ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν δὲν νομίζει ὅτι τὸ Ἀμμὰν θὰ τὴν θέσῃ εἰς ἐκτέλεσιν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι στενῶς συνδεδεμέναι μὲ τὸ σχέδιον αὐτό. «Θὰ ἔχωμεν ἴσως ἐνοχλήσεις ἀλλὰ ὄχι πόλεμον» προσέθεσε ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν.

«Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον, ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν νομίζει ὅτι τὸ Ἰσραὴλ ἀντιμετωπίζει ἕνα διαρκῆ κίνδυνον «καὶ ἐσυνειθίσαμεν πλέον μὲ αὐτόν.» Ἐν τούτοις δὲν πιστεύει ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναπόφευκτος. Πρωτίστως «δὲν ὑπάρχει ἀραβικὴ ἑνότης, οὔτε ἀκόμη ἀραβικὸς κόσμος. Ἀφ' ἑνὸς ἡ Σαουδικὴ Ἀραβία ἡ ὁποία δὲν εἶναι παρὰ διαφθορὰ καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Λίβανος ὅστις εἶναι μία χώρα δημοκρατικὴ καὶ προοδευτική. Ἡ ἀραβικὴ ἑνότης δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ πρὶν ἢ αἱ ἀραβικαὶ χῶραι ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὰς διεφθαρμένας κυβερνήσεις των.»

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Νάσσερ, ὁ κ. Μπὲν Γκουριὸν τὸν θεωρεῖ ὅτι εἶναι πολὺ φιλόδοξος. «Ὀνειρεύεται νὰ εἶναι ὁ ἡγέτης ὅλων τῶν ἀραβικῶν χωρῶν ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι εὔκολον. Διατί οἱ Ἄραβες θὰ τὸν ἠκολούθουν; Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διερωτῶνται ἐὰν δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἀκολουθήσῃ καλλίτερον τὸν Μπὲν Μπέλλα ἢ τὸν Μπουργκίμπα.

«Εἶναι δυνατὸν ὅτι ἡ ἀραβικὴ ἑνότης θὰ πραγματοποιηθῇ μίαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς σκανδιναβικῆς ἑνότητος, εἶπεν ὁ κ. Μπὲν Γκουριόν. Ἐν τούτοις ἡ Δανία εἶναι μέλος τοῦ ΝΑΤΟ, ἡ Φιλανδία προσπαθεῖ νὰ διατηρήσῃ καλὰς σχέσεις μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἐν ᾧ ἡ Σουηδία εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου οὐδετέρα» κατέληξεν ὁ κ. πρωθυπουργός.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ. Ο ΠΙΛΟΤΟΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ

ΤΕΛ ΑΒΙΒ.—Ἕνας νεαρὸς πιλότος ἡλικίας 20 ἐτῶν ὁ ὑπαξιωματικὸς ἀεροπορίας Ἐζρᾶ Ζαρζίκ, ἐφονεύθη τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς πτήσεως διδασκαλίας εἰς τὸ νότιον τμῆμα τῆς χώρας. Ἡ ὁμὰς εἶχε διαταχθῆ ἀπὸ ἕνα πεπειραμένον πιλότον καὶ ἡ διδασκαλία συνίστατο νὰ κάμουν πτήσεις καὶ νὰ βομβαρδίσουν στόχους.

Ἐνῷ ἐπραγματοποίει μίαν πτῆσιν ὁ Ζάρζικ δὲν ἐπέτυχε νὰ «ἀπολύσῃ» τὴν «βόμβαν». Ἐσυνέχισε τὴν πτῆσιν πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ τὸ ἀεροπλάνον του ἐξερράγη.

Ἕνα ἀπὸ τὰ βαρέα ἐξαρτήματα τοῦ ἀεροπλάνου ἔπεσε εἰς μίαν μεγάλην ἀπόστασιν καὶ ἐκτύπησε ἕνα φορτηγὸν ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν Ρουβὲν Φρίδμαν 40 ἐτῶν ὅστις ἐφονεύθη ἐπὶ τόπου.

Ὁ στρατηγὸς Ἔζερ Βάϊτσμαν διοικητὴς τῶν ἐναερίων δυνάμεων ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἄσκησις εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχε ὁ φονευθεὶς πιλότος ἦτο ἀπὸ τὰς πλέον συνήθεις καὶ δεκάδες τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἐξησκήθησαν εἰς τὰς ἐναερίους δυνάμεις. Εἶναι δυνατὸν ὅτι τὸ δυστύχημα νὰ ὀφείλεται εἰς τὸν «ἀνθρώπινον συντελεστήν» ἢ εἰς μίαν ἀτέλειαν τεχνικῆς φύσεως ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς μίαν πειθαρχικὴν παράβασιν ἢ εἰς μίαν κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν ληφθεισῶν διαταγῶν.

Ὁ διοικητὴς τῶν ἐναερίων δυνάμεων ἀνεκοίνωσε τὴν σύστασιν μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἕνα λίαν πεπειραμένον πιλότον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ σγκὰν ἀλούφ καὶ περιλαμβάνουσαν ἕνα ἄλλον πιλότον ὡς καὶ ἕνα ἀξιωματικὸν εἰς τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ προβῇ εἰς ἐπισταμένην ἐξέτασιν διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τοῦ δυστυχήματος.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΑΝΤΙΑΓΟ ΑΠΕΦΑΣΙΣΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΟΥ ΡΑΟΥΦ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.—Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῆς Χιλῆς διέταξε κατ' αὐτὰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἄλλοτε συνταγματάρχου τῶν Ἐς-Ἐς Βάλτερ Ράουφφ εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν, διὰ νὰ δικασθῇ διὰ τὴν μαζικὴν δολοφονίαν, κατὰ τὸν πόλεμον 100.000 Ἑβραίων.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Ραφαὲλ Ροντεκίλλας ἐνέκρινε τὴν ἔκδοσιν βάσει τοῦ διεθνοῦς νόμου «περὶ ἀνθρωποκτονίας».

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὅστις ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνακριτοῦ, ἀπέρριψε τὴν ἀρχὴν τῆς νομίμου παραγραφῆς τὴν ὁποίαν ἐπεκαλέσθη ἡ ὑπεράσπισις, βεβαιώσας ὅτι ἡ ἔκδοσις εἶναι σύμφωνος μὲ τὰ ἄρθρα τῆς συνθήκης τοῦ Μοντεβίδεο. Ἐν τούτοις ἐδήλωσε ὅτι ὁ Ράουφ δὲν δύναται νὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον ἀπὸ τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀνοβέρου τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὸ ἔνταλμα συλλήψεώς του καθόσον ἡ ἔκδοσις γίνεται δυνάμει τοῦ χιλιανοῦ νόμου, ὅστις δὲν προβλέπει τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου διὰ τὰ καταλογιζόμενα εἰς τὸν Ράουφφ ἐγκλήματα.

Ὁ δικηγόρος τοῦ Ράουφφ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ὑποβάλῃ ἀνακοπὴν τῆς ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὡς συνταγματάρχης ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἐς-Ἐς στρατηγὸν Ράϊνχαρτ Χάϋντριχ, ὁ Ράουφφ, ἡλικίας ἤδη 58 ἐτῶν, ἦτο ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καλουμένου «τμήματος φορτηγῶν θανάτου». Κατηγορεῖται ὅτι διέταξε τὴν ἐξόντωσιν 100.000 Ἑβραίων δι' ἀερίων ἐντὸς κλειστῶν φορτηγῶν εἰς τὴν κατεχομένην Εὐρώπην κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ δίκη τοῦ Ἀδόλφου Ἄϊχμαν εἰς τὸ Ἰσραὴλ ὡδήγησεν εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ Ράουφφ. Τὸ Ἰσραὴλ διένειμεν ἕνα κατάλογον τῶν ἐγκληματιῶν πολέμου κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δίκης τοῦ Ἄϊχμανν. Ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς Χιλῆς λέγουν ὅτι οἱ Ἰσραηλινοὶ ἔμαθαν ὅτι ὁ Ράουφφ ἔζη εἰς Χιλὴν καὶ εἰδοποίησαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δ. Γερμανίας. Ἡ ἀστυνομία τῆς Χιλῆς ἀνεκάλυψε τελικῶς τὸν Ράουφφ εἰς Πούντα Ἀρένας τῆς Ν. Χιλῆς, ὅπου ἦτο συνεταῖρος εἰς ἕνα οἶκον εἰσαγωγῆς γραφομηχανῶν. Ὁ Ράουφφ ὡμολόγησε ὅτι ἦτο παλαιὸς συνταγματάρχης τῶν Ἐς-Ἐς καὶ ὅτι εἶχεν ἀναλάβει τὸ τμῆμα «φορτηγῶν θανάτου», ποὺ ἐξετέλει τὰς μαζικὰς ἐκτελέσεις δι' ἀερίων. Ἀλλ' ὅπως ἔκαμεν ὁ Ἄϊχμαν κατὰ τὴν δίκην του, ὁ Ράουφφ ἐπέμεινεν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου, ὅτι ἐκεῖνος ἁπλῶς ὑπήκουεν εἰς διαταγὰς καὶ δὲν ἦτο ὑπεύθυνος διὰ τοὺς φόνους. «Ὑπέγραφα τὰ ἔγγραφα ποὺ μοῦ ἔστελλαν, ἀλλ' οὐδέποτε διέταξα ἢ παρέστην μάρτυς εἰς καμμίαν δολοφονίαν», εἶπε.

Ἤδη ἀσχολεῖται μὲ τὴν συγγραφὴν τῶν ἀπομνημονευμάτων του εἰς τὸ κελλίον τῶν φυλακῶν τοῦ Σαντιάγο, κατόπιν τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου περὶ ἐκδόσεως του εἰς τὴν Δ. Γερμανίαν.

Ὁ Βάλτερ Ράουφφ ἐζήτησεν ὁ ἴδιος ὅπως κλεισθῇ εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου φρουρεῖται διὰ τὴν πρόληψιν ἐνδεχομένης δολοφονικῆς ἀποπείρας ἐναντίον του. Πάντες οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ὑποβάλλονται εἰς ἔλεγχον τῆς ταυτότητός των.

Βιβλιοθήκη Βουλῆς ΕΠ

בית יהודי
ΕΒΡΑΪΚΗ ΕΣΤΙΑ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΖΩΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ, ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΠΟΡΑΝ

JEWISH HOME
FORTNIGHTLY REVIEW OF JEWISH LIFE IN GREECE, IN ISRAEL AND IN THE DIASPORA
28, ALIKARNASSOU STREET
ATHENS-208

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1963
4 ΝΙΣΣΑΝ 5723
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 344 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΡΑΦ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΥ 28 ΑΘΗΝΑΙ - 208 ΤΗΛ. 524.692

שלא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו...
«Διότι δὲν εἶναι μόνον ἕνας (ἐχθρὸς) ποὺ ἀπεπειράθη νὰ μᾶς ἐξοντώσῃ» (Ἀγγαδᾶ τοῦ Πέσαχ)

Η ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑΝ ΕΡΩΤΗΣΙΝ

Τοῦ κ. N. GRYN

Τὸ Πάσχα δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς μία ἑορτὴ ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι. Πράγματι, εἶναι αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς τρεῖς θρησκευτικὰς ἑορτὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων οἱ Ἑβραῖοι τῶν παλαιῶν χρόνων ἀνήρχοντο εἰς προσκήνυμα εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἰερουσαλὴμ διὰ νὰ προσφέρουν ἐκεῖ τὰς συνήθεις θυσίας καὶ νὰ παρουσιάσουν τὰς προσφορὰς των εἰς τοὺς ἱερεῖς, θεράποντας τοῦ Ἁγίου Χώρου. Ἀλλὰ εἰς ὅλην τὴν ἑβραϊκήν μας παράδοσιν, τὸ Πάσχα εἶναι ἐπίσης τὸ συνώνυμον τῆς ἑορτῆς τῆς Ἐλευθερίας.

Δι' ὅλους τοὺς λαούς, ὁ ἑορτασμὸς τῆς διόδου «ἀπὸ τὴν δουλείαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν» δίδει εὐκαιρίαν χαροποιῶν ἑορτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχήν μας, τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ περίπτωσις δι' ἡμᾶς μὲ τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Γιὸμ Ἀατσμαούθ, τῆς διακηρύξεως τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἡμερῶν μας, ὁ ὁποῖος συνοδεύεται μὲ στρατιωτικὰς παρελάσεις, ἐπιβλητικὰ θεάματα, χοροὺς εἰς τὰς ὁδοὺς κλπ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἡ ἑορτὴ τῆς ἀπελευθερώσεως ἔλαβε ἐξωτερικὰς μορφὰς μιᾶς θρησκευτικῆς ἐκδηλώσεως, ἀσφαλῶς, ἀλλὰ ἡ ὁποία εἰς καμμίαν στιγμὴν δὲν μᾶς ἀφίνει νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἀληθῆ της ἔννοιαν. Κάθε χρόνον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ Σέδερ, ὁ νεώτερος υἱὸς τῆς οἰκογενείας προβάλλει μίαν σειρὰν ἐρωτήσεων ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν διαφόρων συμβόλων τῆς ἑορτῆς, αἱ ὁποῖαι ὅλαι ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ «Μὰ Νιστανᾶ;» : «τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ξεχωρίζει αὐτὴν τὴν νύκτα ἀπὸ τὰς ἄλλας νύκτας;» Καὶ ὁ πατέρας τοῦ ἀπαντᾷ: «Δοῦλοι εἴμεθα εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου!»

Ἀδιακόπως κατὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν μεγάλων γεγονότων τῆς Ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου, ἐπανέρχεται ἡ ὑπόμνησις ὅλων τῶν ἀθλιοτήτων καὶ τῶν δεινῶν τὰ ὁποῖα οἱ προπάτορές μας ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑπομείνουν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γενεῶν καὶ ὁ ποιητὴς διηγηματογράφος ὁ ὁποῖος συνέταξε τὴν Ἀγκαδᾶ δὲν λησμονεῖ νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ: «Εἰς κάθε γενεὰν ὀφείλετε νὰ αἰσθάνεσθε ὡσὰν σεῖς οἱ ἴδιοι νὰ εἴχατε ἐξέλθει ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.» «Διότι δὲν εἶναι ἕνας μόνον (ἐχθρὸς) ὁ ὁποῖος ἠγέρθη διὰ νὰ σᾶς ἐξοντώσῃ...»

Ἐὰν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαριθμήσωμεν ὅλας τὰς γενομένας ἀποπείρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων διὰ νὰ ἐξοντωθῇ ὁ ἑβραϊκὸς λαός, εἶναι τοῦτο ὁλόκληρος ἡ ἱστορία μας τὴν ὁποίαν θὰ ὠφείλωμεν νὰ διηγηθῶμεν, διότι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἦτο συνώνυμος τῆς ἑβραϊκῆς ἱστορίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν καὶ ἡμισείας χιλιετηρίδων τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως. Ἀπὸ τὰς ἡμέρας μας, ἐν τούτοις, μᾶς ἀρκεῖ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὸ τραγικώτερον κεφάλαιον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐστοίχισε εἰς τὸν λαόν μας τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν τέκνων του καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γενεά μας καὶ καμμία ἀπὸ τὰς μελλούσας νενεὰς δὲν θὰ δυνηθοῦν ποτὲ νὰ διαγράψουν τὴν ἀνάμνησιν.

Ἡ προσπάθεια τῶν ναζιστῶν νὰ ὀργανώσουν συστηματικῶς τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ ἐσυνεχίσθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τοῦ ὑποτιθεμένου ἐλευθέρου κόσμου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τραγικῶν αὐτῶν ἐτῶν, παρὰ τὴν μεγάλην δυσαναλογίαν μεταξὺ τῶν δολοφόνων καὶ τῶν θυμάτων, μεταξὺ τῆς ἰσχυρᾶς ἐξοντωτικῆς χιτλερικῆς μηχανῆς καὶ τῶν ἀόπλων χειρῶν τῶν Ἑβραίων τῆς Εὐρώπης, οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν ἀφέθησαν νὰ ὁδηγηθοῦν ὡς «πρόβατα εἰς τὸ σφαγεῖον.» Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε ἄνισος καὶ τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν ἡρωϊκῶν ἀνθισταμένων ἐχάθη· μόνον ἀπομεινάδι μὲ ἀπομεινάδι ποὺ δύνανται σήμερον νὰ ἀνασυστήσουν τὴν ἀπαράμιλλον χειρονομίαν τῶν μικροσκοπικῶν αὐτῶν Δαυῒδ ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ Γολιάθ. Μόνη ἡ ἔνδοξος ἐποποιΐα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γκέτο τῆς Βαρσοβίας, ἡ ὁποία — εἶναι κατὰ τύχην διότι οἱ ναζισταὶ ἐξέλεξαν αὐτὴν τὴν ἡμερομηνίαν διὰ τὴν τελικὴν προσπάθειάν των νὰ ἐξοντώσουν τοὺς τελευταίους ἐπιζῶντας τοῦ Γκέτο — ἔλαβε χώραν τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα, τὴν 19 Ἀπριλίου 1943, εἶχε μίαν μεγάλην ἀπήχησιν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Ἡ ἡμερομηνία τῆς 19 Ἀπριλίου 1943 εἰσῆλθε εἰς τὴν ἱστορίαν, διότι αὐτὴ ἡ ἡμέρα εἶναι ποὺ ἔδωκε τέλος εἰς τὸν μῦθον τοῦ ἀνικήτου τῶν ναζιστικῶν ὀρδῶν καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἠδυνήθη νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἐκεῖνο ποὺ μία δρὰξ Ἑβραίων πολεμιστῶν θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ, καὶ ἄλλοι ἐμψυχωμένοι μὲ τὸ ἴδιον πνεῦμα ἡρωϊσμοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἔχοντες τοὺς αὐτοὺς πόθους νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι θὰ ἠδύναντο νὰ πράξουν μὲ τὴν σειράν των. Καὶ μὲ περισσοτέραν ἐπιτυχίαν, ἐὰν γνωρίζουν νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ παρουσιάσουν ἕνα κοινὸν μέτωπον εἰς τὸν ἐχθρὸν ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποδουλώσῃ ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Ὅταν τὸ ἑσπέρας τοῦ Σέδερ, ὁ πατέρας ἀπαντᾷ εἰς τὸν υἱόν του: «Δοῦλοι εἴμεθα εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου», προσθέτει ἀμέσως: «Καὶ μᾶς ἔκαμε (ὁ Αἰώνιος) νὰ ἐξέλθωμεν μὲ μίαν χεῖρα δυνατὴν καὶ ἕνα βραχίονα τεταμένον.» Τὸ μάθημα τῆς «ἰσχυρᾶς χειρὸς» δὲν ἐχρησίμευσε μόνον κατὰ τὴν ἔξοδον τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ μαχηταὶ τοῦ Γκέττο τῆς Βαρσοβίας ἐγνώρισαν ἐπίσης νὰ ἐπισείσουν τὰ πτωχὰ ὅπλα των διὰ νὰ ἐξεγερθοῦν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ. Καὶ ὀλίγα ἔτη βραδύτερον οἱ μαχηταὶ τῆς ἰσραηλινῆς ἀντιστάσεως καὶ ἐκεῖνοι τῶν Δυνάμεων Ἀμύνης τοῦ Ἰσραήλ, ἐγνώρισαν νὰ φέρουν εἰς τὸν λαόν μας τὴν πραγματοποίησιν τοῦ αἰωνοβίου ὀνείρου τῆς ἀνεξαρτησίας ἐπανευρεθείσης ἐπὶ τῆς γῆς τῶν προγόνων.

Διότι τὸ μάθημα τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὅπως καὶ ἐκεῖνο τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Γκέτο τῆς Βαρσοβίας καὶ τοῦ πολέμου τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Ἰσραὴλ εἶναι τὸ ἴδιο: ἡ ἐλευθερία δὲν προσφέρεται ἐπὶ ἑνὸς ἀσημένιου δίσκου. Διὰ τὴν ἐλευθερίαν πρέπει νὰ γνωρίζωμεν νὰ ἀγωνιζώμεθα καὶ νὰ πολεμῶμεν. Εἰς αὐτὸ ἔγκειται ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν αἰωνίαν ἐρώτησιν ἡ ὁποία τίθεται τὸ ἑσπέρας τοῦ Σέδερ. Εἶναι τὸ μέγα σύμβολον τῆς ἑορτῆς αὐτῆς καὶ ἀναμφιβόλως ἐπίσης ἐκεῖνο ἀκόμη τῆς ὑπάρξεως τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

כהא

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא
דמצרים · כל דכפין ייתי ויכול · כל
דצריך ייתי ויפסח · השתא הכא ·
לשנה הבאה בארעא דישראל · השתא
עבדי · לשנה הבאה בני חורין ׃

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות ·
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה ·
הלילה הזה כלו מצה ׃ שבכל הלילות אנו
אוכלין שאר ירקות · הלילה הזה מרור ׃ שבכל
הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת ·
הלילה הזה שתי פעמים ׃ שבכל הלילות אנו
אוכלין בין יושבין ובין מסבין · הלילה הזה
כלנו מסבין ׃

Ἡ πρώτη σελὶς τῆς Ἀγκαδᾶ τοῦ Ἄμστερδαμ 1753
(Βλέπε σχετικὴν εἴδησιν εἰς τὴν Β' σελίδα)

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ (SSI).—Εἰς κύριον ἄρθρον ἀφιερωμένον εἰς τὴν κατάστασιν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἡ ἐφημερὶς «Οὐάσιγκτον Πόστ» ἔγραψε ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ προβλέψῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπισυμβάντων τελευταίων γεγονότων εἰς τὴν Δαμασκόν.

Εἶναι δυνατὸν ὅτι εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν προξενηθέντα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν, ὁ Νάσσερ καὶ οἱ ὀπαδοί του νὰ προσπαθήσουν μίαν βιαίαν δρᾶσιν διὰ νὰ ἐπιφέρουν μίαν ριζικὴν μεταβολὴν εἰς τὴν Σαουδικὴν Ἀραβίαν καὶ εἰς τὴν Ἰορδανίαν ἢ νὰ ἐξαπολύσουν ἕνα ἱερὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ. «Ἐὰν εἶναι τοιαύτη ἡ περίπτωσις», γράφει ἡ ἐφημερίς, «ὁ κόσμος θὰ εὑρεθῇ ἐνώπιον μιᾶς νέας κρίσεως εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν.»

Ἡ ἐφημερὶς νομίζει ὅτι ἀκόμη καὶ μία προφορικὴ συμφωνία μεταξὺ τῶν πέντε «ἀπελευθερωθεισῶν» ἀραβικῶν χωρῶν τοῦ Ἰράκ, τῆς Αἰγύπτου, τῆς Ἀλγερίας, τῆς Συρίας καὶ τῆς Ὑεμένης, θὰ ἦτο ἐπιδεκτικὴ νὰ προαγάγῃ τὴν ἕνωσιν τῶν ἀραβικῶν λαῶν διῃρημένων ἀπὸ 1000 ἐτῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΙΣΡΑΗΛ-ΑΡΑΒΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ.—Ὁ κ. Ὄγδεν Ράϊδ πρώην πρεσβευτὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ Ἰσραήλ, ἐκλεγεὶς εἰς τὸ Κογκρέσον ὡς ἀντιπρόσωπος ρεπουμπλικάνος τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων ὅτι «τὸ στρατιωτικὸν σύμφωνον τὸ ὁποῖον ὡρισμέναι ἀραβικαὶ χῶραι ἑτοιμάζονται νὰ συνάψουν, θὰ ἠδύνατο νὰ κατευθυνθῇ ὅπως τὸ ὑπογραφὲν τὸ 1956 σύμφωνον ὑπὸ τῶν ἰδίων χωρῶν, ἐναντίον τοῦ Ἰσραήλ, τὸ ὁποῖον οἱ Ἄραβες ἐπιθυμοῦν νὰ καταστρέψουν.» Ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Κέννεντυ νὰ δώσῃ ὁδηγίας εἰς τοὺς ἀμερικανοὺς πρεσβευτὰς εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν «νὰ ὑπογραμμίσουν καὶ νὰ καθορίσουν ὅτι ἀποβλέπομεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ὅτι κάθε ἀπειλὴ τῆς εἰρήνης θὰ συνεπέφερε μίαν ἐνεργὸν ἀπάντησιν τῶν Ἀμερικανῶν συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Η «ΕΒΡΑΪΚΗ ΕΣΤΙΑ»
Εὔχεται
εἰς τοὺς ἀναγνώστας της
ΚΑΛΟ ΠΕΣΣΑΧ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ "ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ,,

ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΑΝ Δευτέραν, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του μὲ μίαν ψυχὴν καὶ μὲ μίαν καρδίαν, ἑώρτασε τὴν 142αν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς του ἀνεξαρτησίας. Οἱ Ἕλληνες δικαιοῦνται νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, ὄχι μόνον διότι ἔδωκαν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ εἰς ὅλας τὰς γενεὰς παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας χάριν τοῦ ἰδανικοῦ τῆς ἐλευθερίας, «διδάξαντες τοὺς λαοὺς πῶς οἱ δοῦλοι γίνονται ἐλεύθεροι», ἀλλὰ καὶ διότι ἀπετέλεσαν μίαν «ἀπελευθερωτικὴν ἐμπροσθοφυλακὴν» διὰ πολλὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐν συνεχείᾳ ἀπετίναξαν τὴν δουλείαν καὶ ἐπέτυχαν τὸ θεῖον δῶρον τῆς ἐλευθερίας. Ἰσραηλῖται ἡμεῖς, πολῖται τῆς ἐλευθέρας καὶ δημοκρατικῆς αὐτῆς χώρας, αἰσθανόμεθα τὴν ἱκανοποίησιν διότι συνεβάλαμεν δι' ὅλων τῶν δυνάμεων καὶ τῶν μέσων μας, ὡς εἴχομεν καθῆκον, εἰς τοῦ: ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς ἐν τῷ συνόλῳ του δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύηται διὰ τὴν συμβολήν του εἰς τὸν ἑλληνικὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1821. Πλεῖστα παραδείγματα ἀναφέρει ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία τῆς συνδρομῆς αὐτῆς εἰς χρῆμα, εἰς ἠθικὴν ἐνίσχυσιν ἀκόμη καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τῶν φαλάγγων τῶν φιλελλήνων. Ἡ 25η Μαρτίου μᾶς δίδει κατ' ἔτος τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμμετέχωμεν τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ νὰ ἀποτίωμεν φόρον τιμῆς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των καὶ εἰς ὅλους ὅσοι παντοιοτρόπως συνέβαλον ὅπως ἡ γωνία αὐτὴ τῆς γῆς ἐπανακτήσῃ τὸν ζωογόνον ἄνεμον τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ ἔνδοξον μεγαλεῖον της.

ΤΟ ΕΒΡΑΪΚΟΝ ΠΑΣΧΑ τὸ ὁποῖον θὰ ἑορτάσωμεν τὴν μεθεπομένην Τρίτην, σημαίνει τὴν δίοδον ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης καὶ σημειώνει μίαν μοναδικὴν στιγμὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ λαοῦ μας, μίαν ἐνθουσιώδη στιγμὴν χαρᾶς μεταξὺ δύο μεγάλων δοκιμασιῶν: Τῆς δουλείας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς διαμονῆς τῶν Ἑβραίων εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ. Ἀπετέλεσε τὸ πρῶτον εἰς τὸν κόσμον καθολικὸν κίνημα λαοῦ νὰ ἀποτινάξῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Τοιουτοτρόπως εἰς ἕνα λαὸν ἱερέων μὲ ζωηρὰν φαντασίαν, ἦτο ἐπόμενον ὅπως τὸ γεγονὸς αὐτὸ μνημονεύεται διηνεκῶς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐξόδου τῆς Αἰγύπτου, ἀπετέλεσε ἐπίσης διὰ τοὺς Ἑβραίους τῶν γκέτο τὴν ἐλπίδα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Σιών. «Αὐτὸ τὸ ἔτος, εἴμεθα δοῦλοι εἰς τὴν χώραν τῆς Αἰγύπτου, τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι εἰς τὴν Ἰερουσαλήμ.» Ἡ προσευχὴ αὐτὴ ἐπανελήφθη ἐπὶ δύο χιλιάδας ἔτη, ἀκόμη ὅταν κάθε ἐλπὶς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Σιὼν ἐφαίνετο ὡς οὐτοπία καὶ ὅταν κάθε ἰδέα ἐθνικῆς ἀναστάσεως ἐφαίνετο ὡς χίμαιρα.

ΤΗΝ ΧΑΡΑΥΓΗΝ τῶν νέων χρόνων ὅταν αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης, ἐπισείουν εἰς τὸν τράχηλον τῆς ἀνθρωπότητος τὴν σπάθην τοῦ Δαμοκλέους, εἶναι καλὸν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ ἄνοιξις θὰ διαδεχθῇ τὴν δριμύτητα τοῦ χειμῶνος καὶ ὅτι δυνάμεθα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἑορτῆς τῆς ἀνανεώσεως τῆς φύσεως, νὰ ἔχωμεν πίστιν εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ εἰς καλλιτέρας ἡμέρας αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπομακρύνουν τελειωτικῶς τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι βαρύνουν σκληρὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ἐλπὶς αὐτὴ εἶναι τὸ κριτήριον τὸ ὁποῖον τὸ ἐπιτρέπει νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὸ μέλλον. Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ Πέσαχ ποὺ μνημονεύεται ἡ ἀπελευθέρωσίς μας καὶ ἡ ἐθνική μας ἀνάστασις συνενώνομεν τὴν φωνήν μας μὲ ἐκείνην ὅλων τῶν γενεῶν καὶ συμμετέχοντες εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς φύσεως, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ αὔριον θὰ εἶναι καλλιτέρα τῆς σήμερον.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τῶν πλέον ἀπομακρυσμένων χρόνων, κατὰ τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς τῆς ζωῆς, οἱ ἄνθρωποι, γυμνοὶ καὶ ἄοπλοι ἐνώπιον τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τῆς πανισχύρου φύσεως, ἀνεζήτουν νὰ καταστήσουν εὐνοϊκὰς τὰς μυστηριώδεις αὐτῆς δυνάμεις ἐλπίζοντες οὕτως νὰ ἀπομακρύνουν τὴν ἐχθρότητα διὰ ἱεροτελεστιῶν. Ἡ παράδοσις αὐτή, κοινὴ εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνας φυλάς, μετεβιβάσθη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, σημειώνουσα τὴν νίκην τῆς αἰωνίας ἀνανεώσεως τῆς φύσεως ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ καὶ σκληροῦ χειμῶνος. Ἡ ἄνοιξις ἦτο ὁ ἀγγελιαφόρος καλλιτέρων ἡμερῶν, παραχωροῦσα τὴν δυνατότητα νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸ κυνήγιον καὶ τὴν συγκομιδήν. Ἡ ἄνοιξις ἦτο ἐπίσης ἡ ἐποχὴ τῶν ἐρώτων. Εἰς ὅλας τὰς ἠπείρους, εἰς ὅλους τοὺς λαούς, ὑπὸ οἱονδήποτε ὄνομα, ἡ ἑορτὴ τῆς ἀνοίξεως παραμένει ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ φυσικοῦ ἔτους: Ἡ ἑορτὴ τοῦ Δράγωνος εἰς τὴν Κίναν, τοῦ Τὲτ εἰς τὴν Ἰνδοκίναν, αἱ ἱεροτελεστίαι πρὸς τιμὴν τῆς Κάλι θεᾶς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἔρωτος εἰς τὴν Ἰνδίαν καὶ μέχρι τῶν ἑορτῶν τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ Πνεύματος τῶν Ἴνκας καὶ τῶν Μαγυάρων. Εἰς τὴν παράδοσιν τῶν σημιτο—ινδο—εὐρωπαίων ἡ ἔκφρασις αὐτὴ χαρᾶς τῆς φύσεως κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ χειμῶνος τίθεται ὑπεράνω τῶν μεγάλων συμβάντων τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΥΡΙΧΗΝ ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ ΩΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ

ΒΕΡΝΗ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς ἐλβετικῆς ὁμοσπονδιακῆς ἀστυνομίας δημοσιευθὲν τὴν 16 τρέχοντος, ἔφερεν εἰς φῶς τὴν σύλληψιν δύο πρακτόρων τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀπεπειράθησαν νὰ ἀπαγάγουν ἕναν γερμανὸν ἐμπειρογνώμονα τῶν τηλεκατευθυνομένων πυραύλων, πρὸ μηνός, ἐκ τοῦ χωρίου Λέραχ πλησίον τῆς Βασιλείας.

Πρόκειται περὶ τοῦ Δρος Κλάϊνβέχτερ, διασήμου γερμανοῦ ἐπιστήμονος ὁ ὁποῖος ἠσχολεῖτο μὲ ἐρεύνας ἐπὶ τῆς ἠλεκτρονικῆς φυσικῆς καὶ τῶν ἐφαρμογῶν αὐτῆς εἰς τοὺς πυραύλους, καὶ ὁ ὁποῖος εἰργάζετο διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἡνωμένης Ἀραβικῆς Δημοκρατίας. Ὁ γερμανὸς αὐτὸς ἐπιστήμων εἶναι εἷς ἐκ τῶν βοηθῶν τοῦ παγκοσμίως γνωστοῦ γερμανοῦ καθηγητοῦ Ἔρνεστ Σένγκερ, ἐκ Στουτγάρτης, ὁ ὁποῖος εἰδικεύεται εἰς τὴν ἐκτόξευσιν πυραύλων. Ὁ δεύτερος βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Σένγκερ, κ. Χάϊνζ Κρούγκ, ἐκ Μονάχου, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο μετὰ τοῦ Δρος Κλάϊνβέχτερ διὰ λογαριασμὸν τῆς Η. Α. Δ. εἶχεν ἐξαφανισθῆ μυστηριωδῶς πρὸ ἑξαμήνου.

Τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς ἐλβετικῆς ἀστυνομίας τονίζει ὅτι οἱ δύο συλληφθέντες πράκτορες εἶναι ἕνας αὐστριακῆς ὑπηκοότητος καὶ ὁ ἄλλος ἰσραηλινῆς, καὶ ὅτι «ἔδρασαν ἐπὶ τοῦ ἐλβετικοῦ ἐδάφους, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραήλ, ἀσκήσαντες πίεσιν καὶ ἀπειλὰς ἐπειράθησαν νὰ ἀπαγάγουν γερμανὸν ὑπήκοον συνεργαζόμενον ἐπιστημονικῶς μετὰ τῆς Αἰγύπτου.» Ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, συνεχίζει τὸ ἀνακοινωθέν, «εἶναι οὗτοι ἔνοχοι κατὰ τὸ ἄρθρον 271 τοῦ ἐλβετικοῦ ποινικοῦ κώδικος τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὰς παρανόμους δράσεις διὰ λογαριασμὸν μιᾶς ξένης δυνάμεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐλβετικῆς συνομοσπονδίας, καὶ ὑπόκεινται εἰς ποινὰς φυλακίσεως.» Τὸ ἀνακοινωθὲν καταλήγει ὅτι ἡ σύλληψις ἐγένετο τὴν 2αν Μαρτίου εἰς τὴν Ζυρίχην ἀπὸ μέλη τῆς ἐλβετικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας ἀντικατασκοπείας καὶ ὅτι οἱ δύο κρατούμενοι θὰ παραπεμφθοῦν εἰς δίκην ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου τῆς Βασιλείας ἐντὸς τριμήνου. Οὐδεμία ἀνακοίνωσις ἐγένετο ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν δύο κρατουμένων.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΧΑΪΝΤΥ ΓΚΕΡΚΕ

Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἀφορᾷ, μέσῳ τρίτων προσώπων, ἕναν ἄμεσον συνεργάτην τοῦ Δρος Κλάϊνβέχτερ, τὸν Δρα Γιένς Γκέρκε ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐργασθῆ διὰ τὴν τελειοποίησιν ἑνὸς ἀτομικοῦ φορτίου κοβαλτίου χρησιμοποιηθέντος εἰς τὸν αἰγυπτιακὸν πύραυλον «Ἀλ Καχίρ» φέροντος βλῆμα τύπου ΥΖ, βεληνεκοῦς 595 χλμ.

Σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν σύλληψιν τῶν δύο πρακτόρων τοῦ Ἰσραὴλ ἔπαιξεν ἡ κόρη τοῦ Δρος Γκέρκε, Δὶς Χάϊντυ Γκέρκε διαμένουσα ἐν Βασιλείᾳ. Συμφώνως πρὸς δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας μεταδίδει ἡ ἐφημερὶς «Τὸ Βῆμα τῆς Λωζάνης», οἱ δύο πράκτορες εἶχον ἔλθει εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς δίδος Χάϊντυ Γκέρκε. Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς συναντήσεως ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Οἱ Τρεῖς Βασιλεῖς» τῆς Βασιλείας, οἱ δύο ἄνδρες προσεπάθησαν νὰ πείσουν τὴν κόρην τοῦ Δρος Γκέρκε, ὅτι ἔπρεπε αὐτὴ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὸν πατέρα της διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸς τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὸ Κάϊρον διότι ἡ ζωή του ἐκεῖ τελεῖ ἐν κινδύνῳ, ὅσον αὐτὸς παραμένει εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Αἰγύπτου. Παρουσιάσθησαν δὲ εἰς αὐτὴν ὡς ἀπεσταλμένοι μιᾶς διεθνοῦς ὀργανώσεως «ἀσχολουμένης μὲ τὴν προστασίαν τῶν λίαν πολυτίμων ἐπιστημόνων».

Ἡ κόρη ὅμως τοῦ Δρος Γκέρκε εἶχεν ὑποψιασθῆ ὅτι κάτι τὸ ὕποπτον ἔκρυβεν ἡ δρᾶσις καὶ τὸ ὕφος τῶν συμβούλων τῶν δύο ἀνδρῶν καὶ εἶχεν εἰδοποιήσει τὴν ἐλβετικὴν ὑπηρεσίαν ἀντικατασκοπείας ἡ ὁποία ἔλαβε τὰ μέτρα της καὶ ἐγκατέστησεν ἐγκαίρως πλῆρες δίκτυον μυστικῶν ἀστυνομικῶν ἄριστα ὀργανωμένον. Ἄνδρες τῆς ἀστυνομίας μεταμφιεσμένοι εἰς σερβιτόρους τοῦ ξενοδοχείου παρηκολούθησαν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν συνάντησιν τῶν δύο πρακτόρων μετὰ τῆς Δίδος Γκέρκε. Ἐξ ἄλλου μικρόφωνα τοποθετημένα ὑπὸ τὸ τραπέζι καὶ εἰς τὸ μπὰρ τοῦ ξενοδοχείου ἠχογράφησαν πλήρως τὴν συνδιάλεξιν. Δεδομένου ὅτι ὑπῆρχον ὑπόνοιαι ἐναντίον τῶν δύο ἀνδρῶν ὅτι οὗτοι ἔδρων κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἰσραήλ, διετάχθη ἀμέσως ἡ στενὴ παρακολούθησίς των. Αὐτοὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Βασιλείας πρὸς Ζυρίχην ὅπου καὶ συνελήφθησαν τὴν 9ην Μαρτίου κατὰ τὴν ἔξοδόν των ἀπὸ ἕνα χορὸν μεταμφιεσμένων τὸν ὁποῖον ἔδιδε μία ἑβραϊκὴ ὀργάνωσις τῆς πόλεως. Ὡς ἐγνώσθη, οἱ δύο ἄνδρες δὲν προέβαλον οὐδεμίαν ἀντίστασιν εἰς τὴν σύλληψίν των καὶ ἦσαν ἄοπλοι.

Ἡ ἰδία δὲ ἐφημερὶς προσδιορίζει ὅτι πρόκειται περὶ ἑνὸς αὐστριακοῦ ὑπηκόου ὁ ὁποῖος εἶχεν κηρυχθῆ ὡς ἀνεπιθύμητος ἀπὸ τὰς ἐλβετικὰς ἀρχὰς καὶ εἶχεν ἐκδιωχθῆ ἐξ Ἐλβετίας τὸ 1960 καὶ ἑνὸς ἰσραηλινοῦ ὑπηκόου ὁ ὁποῖος ἀπελάμβανε κανονικῆς ἀδείας διαμονῆς εἰς τὴν Ἐλβετίαν ὡς ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος.

Η ΕΚΔΟΧΗ ΤΟΥ «ΚΟΛ ΙΣΡΑΕΛ»

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Τὲλ Ἀβὶβ μετέδωσε τὴν 16ην τρ. μηνὸς τὴν εἴδησιν ὅτι ἕνας ἰσραηλινὸς πολίτης συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ἐλβετικῶν ἀρχῶν μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι εἶχε συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἀπόπειραν ἀπαγωγῆς ἑνὸς γερμανοῦ ἐπιστήμονος. Σχολιάζων τὴν σύλληψιν αὐτὴν τὸ «Κὸλ—Ἰσραὲλ» ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἰσραηλινὸς συνελήφθη «κατόπιν τῆς συναντήσεώς του, μετὰ τῆς Δίδος Χάϊντυ Γκέρκε, κόρης τοῦ καθηγητοῦ Γιένς Γκέρκε, ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων γερμανῶν εἰδικῶν οἱ ὁποῖοι συνεργάζονται μὲ τοὺς Αἰγυπτίους διὰ τὴν κατασκευὴν πυραύλων καὶ ὅπλων ἀπηγορευμένων ἀπὸ τὰς διεθνεῖς συμφωνίας».

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τοῦ Ἰσραὴλ μετέδωσεν ὅτι ἡ Δὶς Γκέρκε εἶχεν ἡ ἰδία ζητήσῃ νὰ συναντήσῃ τὸν ἰσραηλινὸν διὰ νὰ τοῦ προτείνῃ «νὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ τὴν συμβουλεύσῃ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων νὰ θέσῃ ἕνα τέλος εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ πατρός της μετὰ τῶν Αἰγυπτίων.» Εἶχεν δὲ δηλώσει αὐτὴ ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν γερμανῶν ἐμπειρογνωμόνων οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται εἰς τὴν Αἴγυπτον «κατέχονται ὑπὸ σοβαρῶν ἀνησυχιῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συγγενῶν των τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Αἴγυπτον.»

Τὸ σχόλιον τοῦ «Κὸλ—Ἰσραὲλ» καταλήγει ὅτι «αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας συνελήφθη ὁ ἰσραηλινὸς μαρτυροῦν ὅτι ἡ Δὶς Γκέρκε δὲν ἔδρασε μὲ καλὴν πίστιν καὶ ὅτι ἀντιθέτως ἡ συνάντησίς της μετὰ τοῦ ἰσραηλινοῦ ὑπηκόου δὲν ἦτο παρὰ μία πρόκλησις.»

Η ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Ἁρμόδιος παράγων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐλβετικῆς Ἀστυνομίας, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ γαλλικοῦ πρακτορείου ἐδήλωσεν σχετικῶς ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν δύο κρατουμένων δὲν θὰ ἀνακοινωθοῦν πρὸς τὸ παρὸν

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)